

Flora Sempere: «Volem reivindicar viure el present i gaudir-lo al màxim»

Estrenem el nou clip d'El Diluvi amb Carles Caselles, «Present» | Conversem també amb la formació sobre el nou disc que trauran aquesta setmana

Flora Sempere (El Diluvi) amb Carles Caselles (Smoking Souls)

La banda valenciana **El Diluvi** celebra aquest 2022 10 anys de trajectòria i ho fa amb un nou disc, *Present* (Halley Supernova, 2022). Estrenem la cançó i videoclip que dona títol al treball, "Present", i conversem amb els membres de la formació Flora Sempere i David Payà. En aquest nou tema, **El Diluvi** comparteix pantalla amb Carles Caselles, ja que el líder de **Smoking Souls** ha posat el seu granet d'arena col·laborant en aquesta cançó.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=EmZcliwa-IM>

Heu batejat el nou treball com a 'Present'. N'agafeu l'accepció de regal, o és una reivindicació que encara sou presents en l'escena?

Flora Sempere: El nom del disc té moltes lectures. A banda de ser un present com un regal i també un present reivindicant que encara som ací, volem reivindicar que cal viure el present. I més en aquests temps de pandèmia que ens han privat de totes les coses que ens agradava fer. Ha estat per necessitat, no dic que no; clar que la situació era la que era i no es podia fer més, però hem viscut molt temps en *stand by*, i pareixia que no tenia final. I trobe que això ens ha fet valorar més el viure el present i gaudir-lo al màxim.

David Payà: D'altra banda, a portada i contraportada, hem pogut jugar al joc del present. No el present com alguna cosa temporal, sinó el present com alguna cosa corporal, "el som ací". Per

algun motiu, no nosaltres només, sinó que els grups han desaparegut, la música ?almenys la música en directe? ha desaparegut, o almenys la música com la coneixíem, i ara és el moment de tornar, d'estar presents, d'abandonar aquella absència i reclamar la presència, tornar als carrers.

"Present" la canteu amb Smoking Souls. Per què heu triat Carles Caselles per a col·laborar en la cançó que dona títol al vostre disc?

F.S: Per a mi va ser una cançó molt bonica des del primer moment que va eixir. I és més, la primera idea va sorgir al local d'assaig quan estàvem amb la cançó "L'amor que fem", però vam dir 'no, aquesta la portarem per altres camins' i la vam guardar. La vam reprendre quan vam estar gravant el disc, i eixa cançó va aconseguir aquesta presència. I comptar amb el **Carles Caselles de Smoking Souls**... Vam nàixer quasi al mateix temps, hem compartit diversos escenaris, els estimem moltíssim, i ells a nosaltres també. Sense voler hem coincidit tantes vegades que ja ens veiem com grups germans. I a l'hora de gravar-ho es va crear un moment molt bonic. **Carles** em deia, en broma, 'xica, si algun dia es desfan els nostres grups un dia podem fer un duo tu i jo' [RIU]. La veritat és que hem comptat amb ells perquè el que fan és una passada, és un grup germà i desitge que duren tots dos grups molts anys i que tornem a coincidir.

Parlem del nou disc, el quart ja, que obrirà amb "Paraules silenciades". És una cançó dedicada a nous públics, joves que no han pres encara la paraula?

F.S: Crec que tot açò de la pandèmia ha donat per viure moltíssimes emocions, i una de les que jo, personalment, vaig sentir és que les dones tornàvem a estar molt silenciades. Malgrat la situació, **El Diluvi** encara vam arribar a fer algun concert ?evidentment molts menys dels que haguéssim fet en una situació ordinària?, però vam poder fer concerts. I recordo tornar a tenir aquella sensació de no coincidir amb companyes damunt de l'escenari, o fer-ho amb molt poques. La sensació que tornaven a silenciar-nos. I jo la veritat és que em vaig sentir una miqueta angoixada: sentia una situació de retrocés. I per això em va sortir aquesta cançó. "Paraules silenciades" la visc d'una manera més personal perquè com a dona m'he sentit aixina. Les meues companyes s'hauran sentit d'una manera semblant. Només cal fixar-se en els cartells dels concerts que s'han fet: la majoria tornaven a ser de nou, i de manera exagerada, d'artistes masculins. És una cançó que sorgeix d'aquesta reflexió; per mi són aquestes les paraules silenciades que no hem pogut cantar dalt els escenaris.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=wUI4E5g5xn8>

Heu avançat ja diversos senzills de l'àlbum, com "Quin fandango!

(<https://www.enderrock.cat/noticia/23136/diluvi-si-cancons-tradicionals-no-queden-enregistrades-actualitzades-acabaran-perdent-se>) " i "Tot amor falla", un homenatge a Ausiàs March, la figura del poeta valencià més universal.

D.P: En un moment delicat nostre, durant la pandèmia, el col·lectiu Saforíssims es va posar en contacte amb nosaltres per fer una cançó d'homenatge a Ausiàs March, i ho vam fer amb molt de gust. Va ser tot un repte pillar un poema d'Ausiàs March, d'aquell català antic, traduir-lo... I ens va agradar molt el poema LXXVII de March, ?No pot mostrar lo món menys pietat?. És com una conversa: un home que veu que res funciona, que tot amor falla, i una dona que li diu 'ei, seguim, sí que es pot'. La cantem en aquesta línia i és una cançó que hem fet encantats i agraïts. I com a cançó que estava ben treballada i li teníem estima, també tenia cabuda al disc.

També vau mostrar, ja el 2020, "L'amor que fem", que formarà part del disc. A tot àlbum d'El Diluvi ha de bategar el romanticisme?

D.P: Des dels inicis, **El Diluvi** sempre hem dit que per a nosaltres el motor de la vida eren dues coses: la lluita -la part política- i la part amorosa -que també és política, però té el caire més personal-. "L'amor que fem" la vam treure just abans de la pandèmia, i era la cançó que volíem mostrar per a tota la gran gira que havia de venir el 2020 i que no va poder ser. Per a nosaltres és una cançó molt important, que ens estimem molt i que volíem que formara part del disc. És tal volta la cançó més romàntica del disc, i sí, el romanticisme ha de bategar en **El Diluvi**, el romanticisme que no entén de barreres, de fronteres... No és l'amor de princeses i prínceps de

Disney, sinó un amor que òbriga, que sigui per a tothom, que no entenga de colors, que no entenga de maneres, que no entenga de religions... que l'amor és de totes i tots, i entre totes i tots ens hem de construir amb cura i amb estima horitzontal.

F.S: La veritat és que jo no hi veig que hi haja el romanticisme de tota la vida, o més bé l'estima i les diferents formes d'estimar. Jo personalment crec que este disc té de tot. Sí que és cert que està fet amb molta estima, si et refereixes a això, per al públic i per a nosaltres. Ens hem cuidat de fer el que ens venia de gust, deixant de banda pensar a fer el que siga més convenient -tothom sap que darrere de la indústria de la música també hi ha estratègies que tenen pes-, però en aquest cas hem volgut fer-ho de la nostra forma, i cuidant-nos a nosaltres mateixos. Per mi és una cançó molt especial perquè a partir d'allà va rebentar tot amb la pandèmia i perquè és una de les cançons més boniques que hem fet i no l'hem pogut rodar tant com ens haguera agradat. I per això ha tingut cabuda en aquest disc, tot i que la vam traure el 2020. Espero que la gent l'escolti i la canti amb nosaltres en el disc i la gira.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=8HncccBafow>